

VARIAE DEMONSTRATIONES
GEOMETRIAE.

AVCTORE
L. EVLERO.

§. x.

Reperitur in commercio epistolico Fermatii propositio ^{Tab. II.} quaedam geometrica, quam Geometris demonstrandam proposuit. Quae etsi ad naturam circuli spectat, nihilque difficultatis primo intuitu inuoluere videtur, tamen a pluribus Geometris frustra est suscepta, neque usquam adhuc eius demonstratio est tradita. Per Analysis quidem non difficulter eius veritas agnoscitur, indeque demonstrationem deriuare non admodum foret arduum, sed huiusmodi demonstrationes plerumque ita analysis olent, ut ab huius artis expertibus vix intelligi queant. Requiritur igitur huius propositionis a Fermatio allatae eiusmodi demonstratio geometrica, quae more veterum Geometrarum sit adornata, et quae etiam ab iis, qui analysi non sint assueti, intelligi possit. Talem igitur demonstrationem hic tradam, quae sequenti lemmate innititur.

Lemmata.

§. 2. Si linea recta AB vtcunque secetur in duobus punctis R et S, erit rectangulum ex tota AB in partem medium RS una cum rectangulo ex partibus extremitis AR et BS aquale rectangulo ex partibus AS et BR, seu erit: $AB \cdot RS + AR \cdot BS = AS \cdot BR$. Fig. x.

Tom. I.

G

De-

50. VARIAE DEMONSTRAT. GEOMETR.

Demonstratio.

Cum sit $AB = AS + BS$, erit utrumque ducendo in RS ,
 $AB \cdot RS = AS \cdot RS + BS \cdot RS$
 addatur $AR \cdot BS$ ad utrumque $AR \cdot BS$ utrinq[ue], et erit
 $AB \cdot RS + AR \cdot BS = AS \cdot RS + BS \cdot RS + AR \cdot BS$
 At est $BS \cdot RS + AR \cdot BS = BS(RS + AR) = BS \cdot AS$,
 vnde fit $AB \cdot RS + AR \cdot BS = AS \cdot RS + BS \cdot AS$
 Verum est $AS \cdot RS + BS \cdot AS = AS(RS + BS) = AS \cdot BR$
 Consequenter habebitur: $AB \cdot RS + AR \cdot BS = AS \cdot BR$

Q. E. D.

Scholion.

Fig. 2. §. 3. Hocce lemma etiam sequenti modo per solam figuram geometricam demonstrari potest. Super data recta AB in punctis R et S utcunque diuisa constitutatur quadratum, $ABab$ et latus Ba simili modo fecetur in punctis r et s , ut sit $Br = BS$; $sr = SR$ et $ar = AR$: tum ductis rectis Rb , Sg item sc , rd lateribus quadrati parallelis, erunt partes Ss , cg quadrata circa diagonalem Bb sita, ideoque erit $\square Ae = \square ae$. Addatur utriusque rectangulum cf , fietque $\square Ae + \square cf = \square ae + \square cf$ seu $\square Af = \square ae + \square cf$, sed $\square ae = \square af + \square er$, vnde $\square Af = \square af + \square er + \square cf = \square af + \square er$. At est $\square Af = AS \cdot Br = AS \cdot BR$; et $\square af = ar \cdot BS = AR \cdot BS$ atque $\square cr = AB \cdot rs = AB \cdot RS$, quibus valoribus substitutis elicetur: $AS \cdot BR = AR \cdot BS + AB \cdot RS$ seu $AB \cdot RS + AR \cdot BS = AS \cdot BR$ prorsus uti lemma habet.

Theorema

Theorema Fermatii.

§. 4. Si super semicirculi AMB diametro AB^{Fig. 33} constituatur parallelogrammum rectangulum ABFE, cuius latitudo AE seu BF aequetur chordae quadrantis eiusdem circuli seu lateri quadrati inscripti, atque ex punctis E et F ad quodvis peripheriae punctum M ducantur rectae EM, FM; his diameter AB ita secabitur in punctis R et S, vt sit: AS² + BR² = AB².

Demonstratio.

Ex punto M per terminos diametri A et B producantur rectae MAP et MBQ donec basi EF productae occurrant in punctis P et Q. Iam quia angulus AMB est rectus, erit P+Q=ang. recto; at est etiam P+α=ang. recto et Q+β=ang. recto, ob rectas AE et BF ad EF normales; vnde erit P=β et Q=α, ideoque triangula PEA et BFQ inter se similia: ex quo habebitur PE:AE=BF:QF hincque PE.QF=AE.BF=AE², et propterea 2PE.QF=2AE². At quia AE aequatur chordae quadrantis, erit 2AE²=AB²=EF², ita vt futurum sit 2PE.QF=EF². Quare cum hic recta PQ ita in punctis E et F secta habeatur, vt sit duplum rectangulum partium extremarum PE et QF aequale partis mediae EF quadrato; diameter vero AB in punctis R et S simili modo sit secta, sequitur fore quoque duplum rectangulum partium extremarum AR et BS aequale quadrato partis mediae RS, seu erit 2AR.BS=RS². Iam cum sit AS+BR=AB+RS, erit quadratis sumtis:

G 2

AS

52 VARIAE DEMONSTRAT. GEOMETR.

$$AS^2 + BR^2 + 2AS \cdot BR = AB^2 + RS^2 + 2AB \cdot RS$$

Ponatur hic pro RS^2 eius valor $2AR \cdot BS$ fietque

$$AS^2 + BR^2 + 2AS \cdot BR = AB^2 + 2AB \cdot RS + 2AR \cdot BS$$

At per lemma praemissum est $AB \cdot RS + AR \cdot BS =$

$$AS \cdot BR$$
 ideoque etiam $2AB \cdot RS + 2AR \cdot BS = 2AS \cdot BR$

quo valore in illa aequalitate substituto orietur:

$$AS^2 + BR^2 + 2AS \cdot BR = AB^2 + 2AS \cdot BR$$

auferatur vtrinque pars communis $2AS \cdot BR$ ac remanebit:

$$AS^2 + BR^2 = AB^2. Q. E. D.$$

§. 5. In vulgus deinde nota est regula inueniendi aream trianguli ex datis eius tribus lateribus, quae ita se habet, vt a semisumma laterum singula latera seorsim subtrahantur et solidum seu productum ex his tribus residuis ortum per ipsam semisummam multiplicetur, tum vero ex isto producto radix quadrata extrahatur, quae exhibitura sit aream trianguli propositi. Analytice quidem haec regula facile demonstratur, ac demonstrationes ex analysi concinnatae passim occurrent, verum eae a more geometrico non mediocriter dissident, vt non nisi a lectoribus in Analyysi exercitatis intelligi possint. Quocirca istius regulae hic demonstrationem pure geometricam tradam, in qua nullum analyseos vestigium percipiatur. Peccata est ea ex circulo triangulo inscripto, cuius symptoma ab Euclide sufficienter sunt exposita; quibus autem ad demonstrationem formandam opus habeo, ea in sequentibus propositionibus complectar, quae viam ad memoratae regulae demonstrationem parabunt.

Theorema

Theorema.

§. 6. Area cuiusque Trianguli ABC aequatur re-^{Fig. 4.}
ctangulo ex semisumma laterum in radium circuli inscri-
pti, seu area $\triangle ABC$ est $\frac{1}{2}(AB+AC+BC)OP$.

Demonstratio.

Ex centro circuli inscripti O in singula latera de-
mittantur perpendicula OPOQ, OR, quae erunt aequa-
lia radio circuli inscripti. Ex O ducantur pariter ad an-
gulos rectæ OA, OB, OC quibus triangulum propositum
diuidetur in tria triangula AOB, AOC, BOC, eandem
altitudinem $OR=OQ=OP$ habentia, et quorum basēs
sunt latera trianguli AB, AC, BC. Hinc ista triangula
iunctim sumta aequantur triangulo cuius basis est summa
laterum $AB+AC+BC$, et altitudo radio circuli inscri-
pti OP aequalis, cui cum proinde area ipsius trianguli
propositi ABC sit aequalis, haec aequabitur rectangulo ex
semisumma laterum in radium circuli inscripti OP, seu
erit area $\triangle ABC = \frac{1}{2}(AB+AC+BC)OP$. Q. E. D.

Theorema.

§. 7. Si ex centro O circuli triangulo ABC inscripti
in singula latera perpendicula demittantur OP, OQ, OR
his latera ita secabuntur, vt posita semisumma laterum
 $\frac{1}{2}(AB+AC+BC)=S$, futurum fit:
 $AR=AQ=S-BC$; $BR=BP=S-AC$ et $CP=CQ=S-AB$.
atque $AR+BP+CQ=S$.

Demonstratio.

Nam ob perpendicula OP, OQ, OR inter se aequalia,
statim patet fore $AQ=AR$; $BP=BR$ et $CP=CQ$, vnde
erit

erit summa laterum $AB + AC + BC = 2AR + 2BP + 2CQ$, ideoque habebitur $AR + BP + CQ = \text{semisummae laterum } S$. Erit ergo $AR + BC = S$ ideoque $AR = AQ = S - BC$
 $BP + AC = S$ ideoque $BP = BR = S - AC$
 $CQ + AB = S$ ideoque $CQ = CP = S - AB$.

Q. E. D.

Theorema.

Fig. 5. §. 8. Si vt ante ex centro O circuli triangulo ABC inscripti in singula latera demittantur perpendicularia OP, OQ, OR, erit solidum sub partibus AR, BP, CQ contentum aequale solidi ex semisumma laterum S et quadrato radii circuli inscripti OP confecto seu erit: $AR \cdot BP \cdot CQ = S \cdot OP^2$.

Demonstratio.

Ductis ex centro circuli inscripti O ad singulos angulos rectis OA, OB, OC, ad earum aliquam CO si opus est productam ex altero reliquorum angulorum B ducatur normalis BM, quae radio PO producto occurrat in N. Iam cum anguli A, B, C a rectis OA, OB, OC bifariam secentur, erit in triangulo BOC angulus extimus $BOM = \frac{1}{2}B + \frac{1}{2}C$, hinc ob $BOM + OBM = \text{recto}$, erit $\frac{1}{2}B + \frac{1}{2}C + OBM = \text{recto}$. Verum quia $A + B + C = 2 \text{ recto}$, erit quoque $\frac{1}{2}B + \frac{1}{2}C + \frac{1}{2}A = \text{recto}$, ideoque $\frac{1}{2}B + \frac{1}{2}C + OBM = \frac{1}{2}B + \frac{1}{2}C + \frac{1}{2}A$ unde fit $OBM = \frac{1}{2}A = OAR$. Quare cum in triangulis rectangulis BOM et AOR sit ang. $OBM = \text{ang. } OAR$ ea

ea erunt inter se similia, hincque fiet

$AR : RO = BM : MO$, seu $AR : OP = BM : MO$
Porro ob triangula rectangula CBM , NBP et NOM
inter se similia erit:

$BM : BC = MO : ON$ seu $BM : MO = BC : ON$
vnde colligitur: $AR : OP = BC : ON$, et aequatis re-
ctangulis mediorum et extreborum erit:

$AR \cdot ON = OP \cdot BC$; atque ob $ON = PN - OP$
 $AR \cdot PN - AR \cdot OP = BC \cdot OP$ seu $AR \cdot PN = AR \cdot OP$
 $+ BC \cdot OP = (AR + BC) OP$. Verum $AR + BC$
 $= S$ (§. praec.), ita vt sit $AR \cdot PN = S \cdot OP$. Deni-
que ob triangula COP et NBP similia est $PN : BP = CP : OP$, vnde $OP \cdot PN = BP \cdot CP$, et $AR \cdot BP \cdot CP = A$
 $R \cdot OP \cdot PN = S \cdot OP^2$. Quocirca concluditur $AR \cdot BP \cdot CP$ seu $AR \cdot BP \cdot CQ = S \cdot OP^2$. Q. E. D.

Theorema.

§. 9. Area trianguli cuiusuis ABC reperitur, si a semi-
summa laterum (quae fit $=S$) singula latera seorsim sub-
trahantur, ac solidum sub his tribus residuis contentum
per ipsam semif summam laterum S multiplicetur, atque ex
producto radix quadrata extrahatur. Seu erit area tri-
anguli $ABC = \sqrt{S(S - AB)(S - AC)(S - BC)}$.

Demonstratio.

Per §. 6. area trianguli ABC aequatur rectangulo
ex semif summam laterum S et radio circuli inscripti OP ,
sicque erit area trianguli $ABC = S \cdot OP$. Verum cum
ex §. praec. sit $S \cdot OP^2 = AR \cdot BP \cdot CQ$, erit per S vtrin-
que

56 VARIAE DEMONSTRAT. GEOMTR.

que multiplicando $S^2 \cdot OP^2 = S \cdot AR \cdot BP \cdot CQ$, hincque radicem quadratam extrahendo habebitur:

$$S \cdot OP = \sqrt{S \cdot AR \cdot BP \cdot CQ}$$

ideoque area trianguli $ABC = \sqrt{S \cdot AR \cdot BP \cdot CQ}$. sed ex §. 7 patet esse:

$AR = S - BC$; $BP = S - AC$ et $CQ = S - AB$ quibus valoribus substitutis erit.

$$\text{Area } \triangle ABC = \sqrt{S(S-AB)(S-AC)(S-BC)}.$$

Q. E. D.

Coroll. I.

§. 10. Hinc etiam concinna expressio pro radio circuli triangulo inscripti OP exhiberi potest. Cum enim sit $S \cdot OP^2 = AR \cdot BP \cdot CQ$ erit $OP^2 = \frac{AR \cdot BP \cdot CQ}{S}$, ideoque $OP = \sqrt{\frac{AR \cdot BP \cdot CQ}{S}}$. Iam ergo pro AR , BP , CQ scriptis valoribus ante indicatis habebitur.

$$\text{Radius circuli inscripti } OP = \sqrt{\frac{(S-AB)(S-AC)(S-BC)}{S}}.$$

Coroll. 2.

§. 11. Quia S denotat semisummarum laterum trianguli, ita vt sit $S = \frac{1}{2}AB + \frac{1}{2}AC + \frac{1}{2}BC = \frac{1}{2}(AB + AC + BC)$ erit hoc valore substituto:

$$S - AB = \frac{1}{2}AC + \frac{1}{2}BC - \frac{1}{2}AB = \frac{1}{2}(AC + BC - AB)$$

$$S - AC = \frac{1}{2}AB + \frac{1}{2}BC - \frac{1}{2}AC = \frac{1}{2}(AB + BC - AC)$$

$$S - BC = \frac{1}{2}AB + \frac{1}{2}AC - \frac{1}{2}BC = \frac{1}{2}(AB + AC - BC)$$

$$\text{sic erit: } S(S-AB)(S-AC)(S-BC) = \frac{1}{8}(AB+AC+BC)(AC+BC-AB)(AB+BC-AC)(AB+AC-BC)$$

ideoque area trianguli quoque ita exprimetur.

$$\frac{1}{8}\sqrt{(AB+AC+BC)(AC+BC-AB)(AB+BC-AC)(AB+AC-BC)}.$$

Scho-

Scholion.

§. 12. Ultima haec formula pro inuenienda area cuiusque trianguli est maxime nota, ac plerumque in elementis geometriæ tradi solet, etiamsi eius demonstratio difficulter per elementa confici possit. Similis quoque ferre regula habetur pro area cuiusque quadrilateri circulo inscripti inuenienda, quippe quae pari modo satis concinna per sola latera exprimi potest. Eius quidem demonstratio, si analysis in subsidium vocetur, non est difficultis, sed qui eam more apud Geometras recepto adornare sunt conati, maximas experti sunt difficultates, Cl: quondam Naudaeus non parum in hoc genere laborauit, et geminam huius quoque regulæ demonstrationem protulit in Misc. Berol. verum vtraque non solum maxime est intricata et multitudine linearum in figura ductarum obruta, vt sine summa attentione ne capi quidem possit, sed etiam vbique nimis luculenta vestigia analytici calculi offendunt, Mihi quidem sequentibus propositionibus praemittendis opus est.

Theorema.

§. 13. Si quadrilateri circulo inscripti **ABCD**^{Fig. 6.} duo latera sibi opposita **AB**, **DC** ad occursum vsque in **E** producantur, erit area quadrilateri **ABCD** ad aream trianguli **BCE** vt $AD^2 - BC^2$ ad BC^2 .

Demonstratio.

Quia tam angulus **BAD** quam **BCE** cum angulo **BCD** constituit duos rectos, erit $BAD = BCE$, simili terque $ADC = CBE$, vnde triangula **AED** et **CEB**

Tom. I.

H

erunt

§§ VARIAE DEMONSTRAT. GEOMETR.

erunt similia, eorumque ergo areae se habebunt ut quadrata laterum homologorum, veluti AD et BC: erit itaque $\triangle AED : \triangle CEB = AD^2 : BC^2$ et dividendo $\triangle AED - \triangle CEB : \triangle CEB = AD^2 - BC^2$ hoc est $\square ABCD : \triangle CEB = AD^2 - BC^2 : BC^2$. Q. E. D.

Coroll. 1.

§. 14. Ex cognita ergo area trianguli CEB inuenietur area quadrilateri ABCD: erit namque

$$\square ABCD = \frac{AD^2 - BC^2}{BC^2} \cdot \triangle BEC$$

seu si area trianguli BEC designetur breuitatis gratia littera T, et area quadrilateri ABCD littera Q, erit $Q = \frac{AD^2 - BC^2}{BC^2} \cdot T$.

Coroll. 2.

§. 15. Tum vero quia est differentia quadratorum $AD^2 - BC^2 = (AD + BC)(AD - BC)$, erit $\frac{AD^2 - BC^2}{BC^2} = \frac{AD - BC}{BC} \cdot \frac{AD + BC}{BC}$ hincque habebitur haec aequatio $Q = \frac{AD - BC}{BC} \cdot \frac{AD + BC}{BC}$, quae sumendis quadratis abit in hanc: $QQ = \frac{AD - BC}{BC} \cdot \frac{AD - BC}{BC} \cdot \frac{AD + BC}{BC} \cdot \frac{AD + BC}{BC} \cdot T \cdot T$

Coroll. 3.

§. 16. Ex superiori autem §. 11. colligitur esse aream trianguli BEC $= T = \frac{1}{2}(BE + CE + BC)(BE - CE - BC)(BE - CE + BC)(CE - BE + BC)$ vnde $TT = \frac{1}{16}(BE + CE + BC)(BE + CE - BC)(BE - CE + BC)(CE - BE + BC)$. Hinc ergo prohibet valor quadrati areae quadrilateri ABCD seu ipsius QQ combinandis his factoribus ipsius TT cum ante inuentis ita expressus

QQ

VARIAE DEMONSTRAT. GEOMETER. 59

$$QQ = \frac{(AD-BC)(BE+CE+BC)}{BC} \cdot \frac{(AD-BC)(BE+CE-BC)}{BC}$$

$$\frac{(AD+BC)(BC+BE-CE)}{BC} \cdot \frac{(AD+BC)(BC-BE+CE)}{BC}$$

Coroll. 4.

§. 17. Quam formam ita enunciare licet, vt dicamus quadratum areae ABCD decies sexies sumtum seu $16 QQ$ aquari producto ex his quatuor factoribus.

$$\begin{array}{ll} \text{I.} & \frac{(AD-BC)(BE+CE+BC)}{BC} \\ \text{II.} & \frac{(AD-BC)(BE+CE-BC)}{BC} \\ \text{III.} & \frac{(AD+BC)(BC+BE-CE)}{BC} \\ \text{IV.} & \frac{(AD+BC)(BC-BE+CE)}{BC} \end{array}$$

Theorema.

§. 18. Iisdem positis, quae in theor. praec. sunt assumta erit $BE+CE : BC = AB+CD : AD-BC$.

Demonstratio.

Cum enim triangula BEC et DEA sint similia, erit $BE : DE = BC : AD$ itemque $CE : AE = BC : AD$; unde ex utraque prodibit dividendo

$$BE : DE - BE = BC : AD - BC$$

$$CE : AE - CE = BC : AD - BC$$

Cum igitur tam BE ad DE-BE, quam CE ad AE-CE eandem teneat rationem, vt nempe BC ad AD-BC; etiam summa antecedentium $BE+CE$ ad summam consequentium $DE-BE$ vna cum $AE-CE$ eandem seruabit rationem eritque:

$$BE+CE : DE-BE+AE-CE = BC : AD-BC$$

$$\text{At est } DE-BE+AE-CE = DE-CE+AE-BE$$

$$= CD$$

60 VARIOE DEMONSTRAT. GEOMETR.

$=CE+AB$ sive erit $BE+CE : AB+CD = BC : AD-BC$ et alternando $BE+CE : BC = AB+CD : AD-BC$. Q. E. D.

Coroll. 1.

§. 19. Cum igitur sit $BE+CE : BC = AB+CD : AD-BC$ erit componendo $BE+CE+BC : BC = AB+CD+AD-BC : AD-BC$ vnde rectangulum extreorum aequale erit rectangulo mediorum, scilicet: $(AD-BC)(BE+CE+BC) = BC(AB+CD+AD-BC)$ hincque factorum in §. 17 exhibitorum primus erit I. . $\frac{(AD-BC)(BE+CE+BC)}{BC} = AB+CD+AD-BC$

Coroll. 2.

§. 20. Simili modo ex proportione $BE+CE : BC = AB+CD : AD-BC$ oriatur dividendo: $BE+CE-BC : BC = AB+CD-AD+BC : AD-BC$ vnde sequentia rectangula inter se erunt aequalia: $(AD-BC)(BE+CE-BC) = BC(AB+CD-AD+BC)$ hincque factorum in §. 17 exhibitorum secundus erit: II... $\frac{(AD-BC)(BE+CE-BC)}{BC} = AB+CD-AD+BC$

Theorema.

§. 21. Isdem positis, scilicet si quadrilateri circulo inscripti ABCD duo latera AB, DC ad concursum usque in E producantur, erit:

$$CE-BE : AB-DC = BC : AD+BC$$

Demonstratio.

Triangula similia BCE et DEA praebent ut ante

te has proportiones: $BE:DE=BC:AD$ et $CE:AE=BC:AD$ ex quarum vtraque elicetur componendo

$$BE:DE+BE=BC:AD+BC$$

$$CE:AE+CE=BC:AD+BC$$

Cum ergo tam BE ad $DE+BE$ quam CE ad $AE+CE$ eandem teneat rationem, etiam differentia antecedentium $CE-BE$ ad differentiam consequentium $AE+CE$ demto $DE+BE$ eandem habebit rationem ut BC ad $AD+BC$ erit scilicet:

$CE-BE:AE+CE-DE-BE=BC:AD+EC$
At est $AE+CE-DE-BE=AE-BE-DE+C$
 $E=AB-CD$ sicque erit $CE-BE-AB-CD=BC:$
 $AD+BC$ et alternando $CE-BE:BC=AB-CD:$
 $AD+BC$. Q. E. D.

Coroll. 1.

§. 22. Cum igitur hinc sit inuertendo $BC:CE=BE=AD+BC:AB-CD$, erit componendo $BC+CE-BE:BC=AD+BC+AB-CD:AD+BC$. Atque aequatis rectangulis extremorum et medium fiet $(AD+BC)(BC+CE-BE)=BC(AD+BC+AB-CD)$ vnde factorum §. 17. exhibitorum quartus erit: IV... $\frac{(AD+BC)(BC+CE-BE)}{BC}=AB+AD+BC-CD$.

Coroll. 2.

§. 23. Simili modo ex proportione $BC:CE-BE=AD+BC:AB-CD$ orietur dividendo
 $BC-CE+BE:BC=AD+BC-AB+CD:AD+BC$ hincque erit $(AD+BC)(BC+BE-CE)=BC$

H 3

(AB

62 VARIÆ DEMONSTRAT. GEOMETR.

$(AD + BC + CD - AB)$ vnde factorum §. 17 exhibitorum tertius erit: III. $\frac{(AD + BC)(BC + BE - CE)}{BC} = AD + BC + CD - AB$.

Theorema.

§. 24. Quadrilateri circulo inscripti ABCD area inuenitur, si a semisumma omnium eius laterum singula latera seorsim subtrahantur, haec quatuor residua in se invicem multiplicentur, atque ex producto radix quadrata extrahatur.

Demonstratio.

Si duo latera opposita AB, CD ad concursum vsque in E producantur, atque quadrilateri ABCD area ponatur $= Q$, vidimus §. 17 valorem $16 QQ$ aequari producto ex quatuor factoribus, quos eosdem factores in §. §. 19. 20 et §. §. 22. 23 succinctius expressimus, ita ut nunc valor ipsius $16 QQ$ aequetur producto ex his quatuor factoribus.

$$I. \frac{(AD - BC)(BE + CE + BC)}{BC} = AB + CD + AD - BC$$

$$II. \frac{(AD + BC)(BE + CE - BC)}{BC} = AB + CD - AD + BC$$

$$III. \frac{(AD + BC)(BC + BE - CE)}{BC} = AD + BC + CD - AB$$

$$IV. \frac{(AD + BC)(BC - BE + CE)}{BC} = AB + AD + BC - CD$$

Hinc ergo erit $16 QQ$ aequale huic producto $(AB + CD + AD - BC)(AB + CD + BC - AD)(AD + BC + CD - AB)(AB + AD + BC - CD)$. Quod si iam ponatur summa omnium laterum $AB + BC + CD + DA = 2S$ vt semisumma sit $= S$. erit:

$2S$

$$2 S - 2 AB = BC + CD + DA - AB = \text{factori III.}$$

$$2 S - 2 BC = AB + CD + DA - BC = \text{factori I.}$$

$$2 S - 2 CD = AB + BC + DA - CD = \text{factori IV.}$$

$$2 S - 2 DA = AB + BC + CD - DA = \text{factori II.}$$

vnde productum ex his quatuor factoribus erit $(2S - 2A)(2S - 2B)(2S - 2C)(2S - 2D)$, quod binariis seorsim sumtis abit in hanc expressionem: $16(S-AB)(S-BC)(S-CD)(S-DA)$ cui propterea valor ipsius $16QQ$ aequatur. Quare vtrinque per 16 diuiso erit $QQ = (S-AB)(S-BC)(S-CD)(S-DA)$ vnde si radix quadrata extrahatur, fiet: $Q = \text{Areae } ABCD = \sqrt{(S-AB)(S-BC)(S-CD)(S-DA)}$. Patet ergo aream quadrilateri ABCD inueniri, si a semisumma laterum S seorsim subtrahantur singula latera AB, BC, CD, DA, haecque quatuor residua S-AB, S-BC, S-CD, S-DA in se inuicem multiplicentur, atque ex producto radix quadrata extrahatur. Q. E. D.

Scholion.

§. 25. His Theorematibus de area trianguli et quadrilateri circulo inscripti demonstratis, quae quidem ipsa satis sunt nota, aliud theorema subiungam nusquam ad hoc neque prolatum neque demonstratum. Complectitur id singularem proprietatem omnium quadrilaterorum notatu maxime dignam, quae cum cognita parallelogramorum natura eximiā habet affinitatem. Quemadmodum enim constat in omni parallelogrammo summam quadratorum ambarum diagonalium aequalē esse summae quadratorum quatuor laterum, ita demonstrabo in omni quadrilatero non parallelogrammo summam quadratorum ambarum.

barum diagonalium semper minorem esse summa quadratorum quatuor laterum, atque adeo defectum facilime posse assignari.

Theorema.

Fig. 7. §. 26. Proposito quocunque trapezio ABCD cum suis diagonalibus AC, BD; si circa bina latera AB, BC compleatur parallelogrammum ABCE, quod cum trapezio tria puncta A, B, C habebit communia, iunganturque reliqua puncta diuersa D et E recta DE, erit summa quadratorum laterum trapezii $AB^2 + BC^2 + CD^2 + DA^2$ maior quam summa quadratorum diagonalium $AC^2 + BD^2$, atque excessus aequabitur quadrato lineae DE: seu erit $AB^2 + BC^2 + CD^2 + DA^2 = AC^2 + BD^2 + DE^2$.

Demonstratio.

Ducatur in parallelogrammo ABCE altera diagonalis BE quae ipsi cum trapezio non est communis; tum ponatur CF ipsi AD, et BF ipsi ED parallela et aequalis, et quia BC=AE, istae lineae concurrent in punto F, vt triangulum CBF simile sit et aequale triangulo AED. Quo facto iungantur lineae AF, DF et EF. Hinc manifestum est fore tam ADCF quam BDEF parallelogrammum, atque diagonales illius esse AC et DF, huius uero BE et DF: vnde per proprietatem parallelogramorum notam erit

$$\text{ex ADCF} \dots 2AD^2 + 2CD^2 = AC^2 + DF^2$$

$$\text{ex BDEF} \dots 2BD^2 + 2DE^2 = BE^2 + DF^2$$

 vnde ex utraque aequatione valorem DF^2 definiendo ha-
 be-

bebitur: $2AD^2 + 2CD^2 - AC^2 = 2BD^2 + 2DE^2 - BE^2$
 $= DF^2$ et AC^2 vtrinque addendo fiet: $2AD^2 + 2C$
 $D^2 = 2BD^2 + 2DE^2 + AC^2 - BE^2$. Iam vero ex na-
tura parallelogrammi ABCE erit $2AB^2 + 2BC^2 = A$
 $C^2 + BE^2$ quae aequatio ad illam adiecta dabit $2AD^2$
 $+ 2CD^2 + 2AB^2 + 2BC^2 = 2BD^2 + 2DE^2 + 2AC^2$
ac p^o diuidendo obtinebitur $AD^2 + CD^2 + AB^2$
 $+ BC^2 = BD^2 + DE^2 + AC^2$ seu $AB^2 + BC^2 + CD^2 + DA^2 = AC^2 + BD^2 + DE^2$. At AB,
BC, CD, DA sunt quatuor latera trapezii propositi AB
CD, et AC, BD eius diagonales vnde summa quadra-
torum laterum aequalis est summae quadratorum amba-
rum diagonalium et insuper quadrato lineae DE, qua
discrimen trapezii a parallelogrammo exponitur. Q. E. D.

Coroll. 1.

§. 27. Quo magis ergo trapezium a parallelogram-
mo discrepat, seu quo maius euadit interuallum DE,
eo magis summa quadratorum laterum trapezii superabit
summam quadratorum diagonalium.

Coroll. 2.

§. 28. Quia igitur in omni parallelogrammo sum-
ma quadratorum laterum aequalis est summae quadrato-
rum diagonalium, in omni vero quadrilatero non pa-
rallelogrammo maior est, sequitur nullum exhiberi posse
quadrilaterum, in quo summa quadratorum laterum mi-
nor sit quam summa quadratorum diagonalium.

Coroll. 3.

§. 29. Si vtraque diagonalis AC et BD trapezii
Tom. I. I pro-

propositi ABCD bisebetur, illa in P haec vero in Q erit recta PQ semissis interualli DE, et DE^2 aequalis erit quadruplo quadrato lineae PQ, vnde excessus summae quadratorum laterum super summam quadratorum diagonalium valebit quadratum lineae PQ quater sumum.

Coroll. 4.

Fig. 6. §. 30. Theorema ergo propositum sine mentione ullius parallelogrammi ita enunciari poterit: *In omni quadrilatero ABCD, si eius diagonales AC et BD bisecentur in punctis P et Q, eaque iungantur recta PQ, erit summa quadratorum laterum $AB^2 + BC^2 + CD^2 + DA^2$ aequalis summae quadratorum diagonalium $AC^2 + BD^2$ una cum quadruplo quadrati lineae PQ: seu erit $AB^2 + BC^2 + CD^2 + DA^2 = AC^2 + BD^2 + 4PQ^2$.*
